

VÁŽENÍ A MILÍ PŘÁTELÉ,

vstupujeme do doby svatopostní, která nás důrazněji, než jiná liturgická období vybízí k postu (jak sám název napovídá), k pokání a k almužně. Obecněji řečeno k tomu, abychom si opět více uvědomili, co nás činí katolickými křesťany, z čeho vychází a na čem spočívá naše víra: „Bratři! Židé si přejí zázraky, Řekové zase hledají moudrost, ale my kážeme Krista ukřižovaného. Židy to uráží a pohané to pokládají za hloupost. Ale pro ty, kdo jsou povoláni, ať jsou to židé nebo pohané, je Kristus Boží moc a Boží moudrost. Neboť „pošetilá“ Boží věc je moudřejší než lidé a „slabá“ Boží věc je silnější než lidé. (1 Kor 1,22–25)“. Jako inspiraci pro toto zamyšlení jsem se rozhodl připomenout slova Benedikta XVI., která přednesl při katechezi na generální audienci 1. 3. 2006. Ať nám tyto myšlenky přinesou nové impulsy k prožití usebrané a požehnané doby svatopostní, abychom následně mohli ještě hlouběji proniknout do tajemství Velikonoc. P. Jerzy

BENEDIKT XVI.: NA CESTĚ K VELIKONOČNÍMU TRIDU

Draží bratři a sestry, liturgii Popeleční středy začíná čtyřicetidenní postní putování, které potrvá až do velikonočního Tridua, památky Pánovy smrti a zmrtvýchvstání, srdce tajemství naší spásy. Je to milostiplná doba, ve které Církev zve křesťany, aby si živěji uvědomili vykupitelské Kristovo dílo a hlouběji prožívali svůj vlastní křest. V tomto liturgickém období se Boží lid opravdu od prvních dob živí Božím slovem, aby se posílil ve víře tím, že znovu projde celé dějiny stvoření a vykopení. Čtyřicetidenní trvání postu obsahuje nesporně povzbuzující sílu. Chce nám totiž připomenout některé z událostí, které postupně provázely dějiny starého Izraele, a připomíná také jejich paradigmatickou hodnotu: pomysleme např. na čtyřicet dní trvající potopu, která vyústila ve smlouvu uzavřenou mezi Bohem a Noem, a tak lidstvem, a na čtyřicet dní Mojžíšova pobytu na hoře Sinaj, po kterém následoval dar desek Zákona. Postní období nás chce pozvat především k tomu, abychom znovu prožili s Ježíšem čtyřicet dní, které strávil na poušti v modlitbě a postu předtím, než zahájil své veřejné působení. Také my nastupujeme Popeleční středou pouť rozjímání a modlitby spolu se všemi křesťany světa, abychom zamířili ke Kalvárii a rozjímali přítom o ústředních tajemstvích víry. Připravujeme se tak, abychom po tajemství Kříže zakusili radost Velikonoc a zmrtvýchvstání. Ve všech farnostech se na Popeleční středu provádí vnější symbolické gesto vkládání popelce a tento obřad je doprovázen větami, které představují naléhavou výzvu uznat své hříchy a vrátit se k Bohu. První formule říká: „Připomeň si, že jsi prach a v prach se navrátíš“ (srov. Gn 3,19). Tato slova převzatá z

BIBLICKÁ HODINA

I v letošním roce se koná každý čtvrtek od 18:15 Biblická hodina - nyní pod vedením otce Martina. Po úvodních setkáních, která byla věnována metodice jak číst a jak přistupovat k biblickým textům, jsme přešli k výkladu i ke čtení biblí inspirovaných textů. Přijďte se nezávazně podívat a uvědomit si souvislosti!

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů

neděle 17:00 - 19:00 - velký sál na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

Katechumenát dospělých - individuální

přípravu vede P. Jerzy, pondělí 18:30

Pěvecký sbor - zkoušky

pondělí od 19:00 - u sv. Ignáce, sál č. 24

Rekreační cvičení pro ženy

úterý po mši sv., cca 18:00 - 19:10 hod. - vel. sál

Modlitební společenství za obrácení národa

úterý po mši sv., cca od 18:15 - mateřské centrum, kdo se nemůže zúčastnit, může se spojit v modlitbě v uvedený čas, nebo každý den od 20:00

**farář u sv. Václava
a rektor u sv. Gabriela:**

P. Jerzy Gapski : tel: 724 324 555 // 257 317 652
gapski@centrum.cz

farní vikář:

P. Martin Chleborád : tel. 732 489 544 // 257 317 652
martin.chleborad@gmail.com

Sponzorské dary:

Číslo bankovního účtu smíchovské farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář.

Farní www stránky:

Adresa: www.farnostsmichov.cz Vše, co chcete na stránky umístit (příspěvky, fotografie, atd.) pošlete na adresu: jakub.suchel@seznam.cz

Farní Zpravodaj:

Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na: prispevky@volny.cz Uzávěrka je vždy 25. v měsíci

Farní knihovna:

Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30), i v jednotlivých společenstvích.

PRO PŘÍPRAVU OBLÍBENÉ NEDĚLNÍ AKCE "FARNÍ KAFE" STÁLE HLEDÁME DOBROVOLNÍKY, KTEŘÍ NAVAŘÍ KAFE, ČAJ A NAARANŽUJÍ ZAKOUPENÉ SUROVINY, A PO SKONČENÍ UMYJÍ NÁDOBÍ A UKLIDÍ V SÁLE. JINÝMI SLOVY - BUDOU "DRŽET SLUŽBY".

knihy Geneze evokují vědomí o lidském postavení, postavení pod znamením pomíječnosti a omezenosti, a chtějí nás přimět, abychom všichni naději vkládali jen do Boha. Druhá formule se odvolává na slova, která Ježíš pronesl na začátku své putovní služby: „Obrátte se a věřte evangeliu“ (Mk 1,15). Je to výzva vzít za základ k osobní i společenské obnově pevné a důvěryplné sepětí s evangeliem. Život křesťana je život víry založený na Božím slově a tímto slovem živý. Tajemství vítězství při životních zkouškách i při každém pokušení spočívá v tom, že dopřejeme sluchu Božímu slovu a rozhodně odmítneme lež a zlo. To je pravý a ústřední program svatopostní doby: naslouchat slovu pravdy, mluvit a konat pravdu, odmítat lež, která otravuje lidstvo a je branou všeho zla. Je proto naléhavé znovu v těchto dnech naslouchat evangeliu, slovům Pána, slovům pravdy, aby se v každém křesťanu, v každém z nás posílilo vědomí pravdy, kterou nám daroval, aby ji každý žil a stal se jejím svědkem. Postní doba nás vybízí k tomu, abychom dovolili Božímu slovu proniknout do našeho života a poznali tak základní pravdy: kdo jsme, odkud přicházíme a kam máme jít, jakou cestu máme v životě zvolit. A tak nám svatopostní doba nabízí asketickou a liturgickou cestu a pomáhá nám otevřít oči pro svou vlastní slabost, otevírá naše srdce pro milosrdnou Kristovu lásku. Tím, že nás svatopostní cesta přibližuje k Bohu, dovoluje nám vidět v novém pohledu bratry a jejich potřeby: kdo začíná vidět Boha a patřit na Kristovu tvář, vidí jinými očima také bratra, objevuje bratra, jeho dobro, jeho zlo, jeho potřeby. Proto je postní doba jako naslouchání pravdě vhodným časem obrátit se k lásce, protože hluboká pravda, pravda o Bohu, je současně pravdou o lásce. Obrácíme-li se k pravdě o Bohu, musíme se nutně obrátit k lásce, a to k lásce, která si dokáže osvojit soucenné a milosrdné jednání Pána, jak jsem to chtěl připomenout v Poselství k postní době, které má za téma slova evangelia: „Když Ježíš viděl zástupy, bylo mu jich líto“ (Mt 9,36). Církev si je vědoma svého poslání ve světě a neustává hlásat milosrdnou lásku Krista, který se stále s dojetím dívá na lidi a na národy všech dob. Napsal jsem v Poselství k postní době: „Tváří v tvář strašným výzvám chudoby v tolika částech lidstva se lhostejnost a uzavřenost do vlastního egoismu staví do nesnesitelného kontrastu s Kristovým pohledem. Půst a almužna, které Církev spolu s modlitbou ve svatopostní době zvláštním způsobem požaduje, jsou vhodnou příležitostí ztotožnit se s tímto pohledem,“ pohledem Krista, abychom se dívali na sebe, na lidstvo a na druhé tímto jeho pohledem. V tomto duchu vstupme do vážného a prosebného ladění postního období, které je právě nejvhodnějším laděním pro bratrskou lásku. Nechtě jsou to dny rozjímání a intenzivní modlitby, ve kterých se dáme vést Božím slovem, které nám liturgie bohatě předkládá. Postní doba ať je také dobou půstu, pokání a bdělosti nad sebou samým, v přesvědčení, že boj proti hříchu nikdy nekončí, protože pokušení je každodenní skutečností a všichni zakoušíme křehkost a omylnost. Konečně postní doba ať je skrze poskytování almužny dobou prokazování dobra druhým, příležitostí upřímně se podělit o přijaté dary s bratry a být pozorným k potřebám těch nejchudších a nejpouštěnějších. Kéž nás na této kající pouti provází Maria, Matka Vykupitele, která je učitelkou v naslouchání i ve věrném přilnutí k Bohu. Kéž nám nejsvětější Panna pomáhá, abychom očistěni a obnoveni na mysli i na duchu dospěli ke slavení velkého tajemství Kristovy Paschy. S těmito pocity přeji všem dobrou a plodnou svatopostní dobu.

FILMOVÝ A MODLITEBNÍ ČTVRTEK

Srdčně vás zveme na březnové čtvrtěční setkání s modlitbou a filmem. Tentokrát se přeneseme do Londýna za Monsignorem Josiah Atkins Idowa-Fearon, který pochází z Nigérie. Jeho úkolem je udržovat jednotu mezi 38 církvemi, které jsou členy anglikánského společenství, do nichž patří 85 miliónů lidí po celém světě. V tomto rozhovoru vypráví o své cestě, která ho vedla k tomu, aby se stal mužem dialogu a smíření jak mezi křesťany a muslimy, tak i pro církve, které jsou součástí Anglikánského společenství. Těšíme se na vás ve čtvrtek 9.3.2017 v 19:30 ve farním sále. Ostatní

čtvrtky se ve stejném čase scházíme k modlitbě chval, diků a proseb, doprovázené kytarovými chvalozpěvy. Modlitba trvá zhruba hodinu až hodinu a půl. Též srdečně zveme! Na setkání se těší a zvou

Tomkovi, Suchlovi, Lisých

HUDEBNÍ SKUPINKA

Stejně jako v minulých letech i letos naše hudební skupinka doprovází mše sv. v neděli od 9.30 cca 1x měsíčně. Nejbližší termín je 2.4. Rádi mezi sebou uvítáme nové posily - zpěváky i hudebníky.

NOC KOSTELŮ 2017

Bliží se letošní Noc kostelů, bude v pátek 9. června. Jako v minulých letech je třeba farnost přihlásit na centrálním webu Noci kostelů <http://www.nockostelu.cz>, od 1. 2. do 19. 3. Je zde třeba jako každoročně uvést zodpovědnou osobu, se kterou lze řešit detaily akce a která zodpovídá za průběh v daném kostele. Takže se zamyslete, čím můžete k programu přispět, jak se podílet na organizaci a vlastní akci. S náměty kontaktujte naše duchovní a členy pastorační rady.

ČAJ O PÁTÉ KATOLICKÝCH UČITELŮ

Mons. Václav Malý, biskupský vikář pro vzdělávání, a Mons. Michael Slavík, Th.D., biskupský vikář pro pastorační, zvou katolické učitele, kteří působí na veřejných (tj. „státních“) základních a středních školách na neformální setkání nazvané „Čaj o páté katolických učitelů“. Cílem setkání je ocenit učiteléské povolání a povzbudit věřící učitele Arcidiecéze pražské v jejich nelehkém povolání. Dále budou na tomto setkání představeny naše projekty směřované do prostředí veřejných základních a středních škol. Setkání „Čaj o páté katolických učitelů“ se uskuteční v úterý dne 21. března 2017 od 16.30 hod. na Arcibiskupství pražském (Hradčanské nám. 16, Praha 1). Z organizačních důvodů prosíme zájemce o nezávazné oznámení účasti do 16. března 2017 na mail: dostal@apha.cz.

SBÍRKA NA CHARITNÍ ČINNOST V ARCIDIECÉZI

Při nedělních bohoslužbách 26. března 2017 bude sbírka na charitní činnost v arcidiecézi. V roce 2016 bylo vybráno 766 644,- Kč a prostředky byly použity v souladu se statutem fondu charitativní a humanitární pomoci Arcibiskupství pražského.

POSTNÍ TAMMÍM 2017

Seminaristé Arcibiskupského semináře v Praze již tradičně pořádají postní duchovní víkend TAMMÍM pro mladé muže. Během tohoto víkendu se více zaměříme na téma Naděje. Účastníci budou mít opět příležitost vyslechnout zajímavé přednášky, ale především prožít víkend ve ztišení s Bohem. Skrze duchovní rozhovory, modlitbu i společenství budou moci prohloubit víru a načerpat ze setkání s Bohem do další životní cesty.

TAMMÍM se bude konat v termínu 24. – 26. března 2017. Setkání je určeno všem klukům a mladým mužům ve věku od 15 do 30 let. Předem mnohokrát děkuji a ještě moc prosíme za modlitbu. Za realizační tým Pavel Kasal, seminarista (tammim@signal.cz, <http://www.arcs.cuni.cz>)

KURZ HLAVNÍCH VEDOUCÍCH TÁBORŮ

Asociace křesťanských spolků mládeže, z.s., (AKSM) spolu se Střediskem katecheze a výuky náboženství Arcibiskupství pražského organizuje akreditovaný kurz pro hlavní vedoucí táborů či jiných prázdninových pobytů pro děti.

Kurz se koná 24. – 25. března 2017 v prostorách duchovní správy u kostela sv. Ignáce, Ječná 2, Praha 2; začátek v pátek v 8.30 hodin, ukončení v sobotu v 19.00 hodin. Účastnický příspěvek činí 650,- Kč. Náplní kurzu jsou právní předpisy pro práci s dětmi, včetně hygienických, zákla-

dy první pomoci, bezpečnostní pravidla činností s dětmi a mládeží, táborové hospodaření, organizační příprava tábora a další. Kurz je zakončen testem; účastníci dostanou osvědčení s platností na dobu neurčitou.

Přihlášky zasílejte pomocí formuláře na <http://in.apha.cz/adks> nebo na e-mail jerabkova@apha.cz (uvádějte jméno, adresu trvalého bydliště, datum narození, e-mail, telefon a název organizace, pro niž budete tábory organizovat), a to do 10. března 2017.

samá voda...

utopit hřích a nalokat se živé vody
postní duchovní obnova pro mladé lidi
s jáhnem petrem soukalem

· sobota 25. 3. 2017

· smíchov, fara u sv. václava

09:00 první meditace

možnost svátosti smíření
a duchovního rozhovru

10:00 druhá meditace

11:00 třetí meditace

12:00 mše svatá

13:15 možnost oběda

14:30 promítání filmu: nebe existuje

<http://www.farnostsmichov.cz/>

DAR NAŠÍ FARNOSTI

pro indickou farnost Vailankanni Matha Shrine, Nandikotkur na stavbu nového kostela

Přibližně před patnácti lety jsem v rámci projektu Adopce na dálku „adoptovala“ indického studenta – bohoslovce Innareddyho Gundreddyho, který byl vysvěcen na kněze r. 2010 a který již několik let spravuje farnost Vailankanni Matha Shrine, Nandikotkur v indické diecézi Kurnool (<http://www.kurnooldiocese.org/>). Od doby jeho studií jsme průběžně v kontaktu a s potěšením mohu konstatovat, že se mu v pastoraaci daří, a že katolická víra v jeho farnosti prosperuje. O tom svědčí i probíhající projekt – stavba nového kostela. V loňském roce se na mě P. Innareddy obrátil s prosbou, zda bych nevěděla o nějaké možnosti finanční podpory, neboť peníze, které dostali od jejich diecéze a částka, kterou přispěli farníci, zdaleka nepokryje veškeré výdaje. (Přiznám se, že mě výše částky od farníků vzhledem k tamním životním podmínkám hodně překvapila a zjevně to svědčí o tom, co pro ně stavba nového kostela znamená.) Obrátila jsem

se tedy s touto záležitostí na P. Jerzyho, který věc projednal s Ekonomickou radou farnosti a přímo na účet indické farnosti zaslal částku 50.000 Kč. Asi není od věci zmínit, že touto formou mohla být celá částka – samozřejmě kromě bankovních poplatků – využita k určenému účelu (zaplacení materiálu, stavebních prací apod.). Chtěla jsem tímto panu faráři i členům Ekonomické rady poděkovat

za ochotu a vstřícnost. Pro ilustraci přikládám obrazovou dokumentaci z prosince 2016.

Pokud by se někdo rozhodl na tento účel přispět, necht' se obrátí na P. Jerzyho. Indická farnost může rovněž vystavit potvrzení o daru pro odečet daní.

S. Kolmanová

SVĚTOVÝ DEN MLÁDEŽE PRAŽSKÉ ARCIDIECÉZE

V pátek a v sobotu před Květnou nedělí se v rámci Světového dne mládeže uskuteční setkání mladých lidí naší arcidiecéze s otcem kardinálem. Naším cílem je oslovit křesťany ve věku cca 14-26 let a nabídnout jim kvalitní program, který by byl povzbuzením v jejich víře i v jejich životě, a posílit společenství mladých lidí v rámci celé arcidiecéze. Do přípravy programu je zapojena řada mladých z různých společenství v arcidiecézi a centrálním tématem letošního programu bude

motto od papeže Františka „Veliké věci mi učinil ten, který je mocný“. Program začíná v pátek ve 20.00 hod. v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně v Praze na Vinohradech, pro mimopražské bude možnost přespání v centru Nazaret. Hlavní program pak začíná v sobotu v 9.30 hod. v kostele sv. Ludmily a bude pokračovat na Arcibiskupském gymnáziu. Podrobné informace o programu naleznete na webu <http://www.adcm.cz>. *Vojtěch Smolka, ředitel Arcidiecézního centra mládeže AP*

SMÍŘENÍ

Kolikrát za život už jsme přistupovali ke svátosti smíření (ke zpovědi), zlobili se sami na sebe za opakující se hříchy a začínali znovu.

Léta, choroby a neklidná duše mě přivedly ke generální zpovědi. Žádné zpovědní zrcadlo s návodnými otázkami, stačí, jak poradil kněz, desatero. Člověk sám sobě nerad přiznává své prohřešky, natož když má odhalovat „duchovní špínu“ před dalším člověkem, i když dobře víme, že je tu kvůli nám. S pomocí Ducha svatého jsem se vyzpovídala a trochu rozhozená jsem s obavou očekávala reakci kněze: kárání, rozpitvávání, nepochopení, despekt? Po několika laskavých a chápajících slovech kněz odpověděl slovy Kristovými: „Pojďte ke mně všichni, kdo jste obtíženi a já vás obcerstvim.“ Spadla ze mne obava, přišla úleva, pocit pokoje, čistoty a náhlé poznání: tak toto je milosrdenství, kterého se mi dostalo, právě teď, v tomto okamžiku. Je jen pro mne! Milosrdenství pro jednu obyčejnou ženu ze smíchovské farnosti. Přála bych vám všem zažít ten krásný pocit. Zpověď třeba nebyla podle regulí, ale byla poctivá a účinná. Za milost této svátosti smíření děkuji Bohu, Duchu svatému a také zpovědníkovi. *HK*

SVĚDOMÍ

Mnozí z nás, přesto že už jsme dospěli, rádi posloucháme i čteme klasické pohádky. Je v nich často skryté moudré poselství, platné pro normální život. Dostáváme však také odpověď na otázku, co je to svědomí? Když hrdinové příběhu jednají podle něho, vždycky šťastně dojdou do cíle své cesty, protože dokázali správně využít schopnost rozlišování dobra a zla. Těto jednoduché definici každý rozumí, i když je tak prostá. Někteří lidé jsou však přesvědčeni, že se už do naší doby tato vlastnost nehodí a považují ji za přežitek. Svědomí uměle potlačují neustálým hlukem, touhou po moci a slávě, i sledováním filmů a četbou textů, které prosazují násilí. Důsledkem tohoto jednání je hrubost chování a neznalost základních etických hodnot. Většina lidí však nechce tak žít. Mnozí se vážně zamýšlejí nad možností hledání východiska z této situace. Jedinou cestou k dosažení tohoto záměru je znovu začít pěstovat své svědomí. Jak můžeme rozvíjet tuto důležitou schopnost? První pomůckou jsou chvilky ticha během dne, které nás dovedou k zamýšlení nejenom nad našimi chybami, ale také k rozeznávání dobrých věcí.

Dalším prostředkem je vzdělávání. Pokud jsme věřící, čerpáme inspiraci v Bibli a v knihách napsaných teology a psychology. Také vědecké a filozofické znalosti nám mohou být prospěšné. Výsledkem této naší snahy bude zjištění, že svědomí není přežitek a nepatří jenom k vlastnostem pohádkových hrdinů. Také nám, moderním lidem, pomáhá svědomí k uskutečňování cílů prospěšných nám i ostatním. Většina z nás si přece přeje žít plnohodnotný život a zanechat dobrou stopu v dějinách. *Iлона Bozděchová*

POSTNÍ PRAXE

Následující pojednání o postním období je zaměřené jak do historie, tak do současnosti. Pohled do minulosti na jedné straně objasní, odkdy postní doba trvá čtyřicet dní a odkdy začíná Popelčnickou středou. Na straně druhé ukáže, že je typické pro postní období usmiřování kajicníků společně s dovršováním přípravy katechumenů. Na závěr si krátce ukážeme, že tyto charakteristické rysy jsou přítomné i v současném lekcionáři.

Hovořit o postním období má smysl jedině v souvislosti s velikonoční vigilií, které od nepaměti předcházela alespoň jeden den přísného postu. Toto noční bdění (čtení z Písma, zpívání žalmů, modlitby, homilie) vrcholilo slavením eucharistie a bylo považováno za tak samozřejmé a zásadní, že Tertulián si klade otázku, jestli křesťanka, která se vdá za nepokřtěného, dostane od něj dovolení, aby se mohla zúčastnit velikonočního slavení (Ad uxorem II, 4).

Vidíme, že přísný půst před Velikonocemi má v praxi křesťanů své místo od nejstarších dob. Na přelomu třetího a čtvrtého století byl v Egyptě známý čtyřicetidenní půst, jehož původním smyslem pravděpodobně nebyla příprava na Velikonoce, ale slavení Ježíšova postu na poušti, který konal po svém křtu. Nicméně velmi záhy se stal vhodnou přípravou na slavení Kristovy smrti a vzkříšení bez starého kvasu (srov. 1 Kor 5,8). V samém Římě se čtyřicetidenní postní období (latinský název quadragesima souvisí právě s číslem čtyřicet) objevuje v druhé polovině čtvrtého století; začínalo v neděli a končilo začátkem posvátného tridua, kterému dnes říkáme velikonoční triduum, tedy na Zelený čtvrtek. Protože neděle nikdy nebyla pro křesťany postním dnem a objevila se snaha postit se doopravdy čtyřicet dní, došlo v šestém století k posunutí začátku postního období na Popeleční středu (dodnes papež přichází v tento den na bohoslužbu do baziliky sv. Sabiny na Aventinu).

Popeleční středa a její symboly

Popeleční středa je pojem známý i nepokřtěným lidem a my si nedokážeme představit začátek postního období bez žehnutí popela. Sypat si na hlavu popel na znamení pokání je gesto, které nacházíme jak ve Starém zákoně (např. Joz 7,6; Job 2,12), tak v křesťanské praxi prvních staletí. Zprvu ho křesťané používali jen soukromě, později jím byli označováni ti, kdo konali veřejné pokání. Do liturgie církve se používání popela dostalo v 10. století v Porýní, když duchovní smysl antifony zpívané na Popeleční středu "Immutemur habitu in cinere et cilicio" tamní křesťané považovali za vhodné doprovodit i vnějším gestem.

Podívejme se krátce na texty, které jsou spojené s udílením popelce na začátku postní doby. Celý obřad má své místo po homilii a sestává se z úvodní výzvy, jedné žehnací modlitby a označení popelem. Kněz nejprve připomene, že popelem budeme označeni jako hříšníci, kteří chtějí konat pokání a prosí Boha Otce o smilování. Po krátké tiché modlitbě kněz vybírá jednu ze dvou žehnacích modliteb, které doplňují úvodní výzvu o velikonoční rozměr ať už zmínkou o slavení Velikonoc s čistým srdcem ve spojení s Kristem anebo vírou ve vzkříšení k novému životu na základě Kristova vzkříšení. Je v nich také patrný důraz na charakter postního období jako času pokání a obrácení. Stejný akcent nacházíme i ve slovech, která doprovázejí označování popelem jednotlivých věřících. Jedná se především o větu "čtiňte pokání a věřte evangeliu (Mk 1,15)", která se v této souvislosti objevuje v současném misále poprvé a dokonce je uvedena i před textem, který dříve výlučně doprovázel toto gesto: "pamatuj, že jsi prach a v prach se navrátíš (Gn 3,19)". Je pravda, že starozákonní verš vhodněji doprovází udílení popelce, zatímco evangelijní věta klade větší důraz na pozitivní aspekt postní doby.

Důraz na pokání a obrácení bychom našli i v dalších textech Popeleční středy, jako jsou např. antifony. Ta vstupní je vzata z knihy Moudrosti 11,23s: Slitováváš se nade všemi, Bože, a nemáš v nenávisti nic z toho, co jsi stvořil; nechceš nás trestat za naše hříchy, protože chceš, abychom se obrátili, a odpouštíš nám, neboť jsi náš Pán a Bůh.

Zelený čtvrtek – dovršení období pokání

Nemůžeme se nyní obšírněji věnovat kající praxi církve v prvních staletích, ale pro pochopení významu Zeleného čtvrtku stačí připomenout, že tehdy existoval „stav penitentů“, tedy křesťanů, kteří po spáchání určitých hříchů přicházeli před biskupa, vyznávali své hříchy a on jim ukládal pokání; rozhřešení ale dostali až po té, co vykonali pokání. Tito penitenti mimo jiné nemohli přistupovat ke stolu Páně a prosili o modlitbu ty, kdo přicházeli na bohoslužbu. Svátý Jeroným (+ 419) nám dosvědčuje, že právě na Zelený čtvrtek se konala bohoslužba, při níž papež přijímal penitenty po vykonaném pokání, aby se nad nimi pomodlil a oni se mohli opět plně účastnit života církve. V Gelasiánském sakramentáři ze sedmého století nacházíme při této příležitosti texty o slzách pokání, které podobně jako vody křtu omývají od hříchů (lavant aquae, lavant lacrimae).

Doba postní a katechumenát

Gelasiánský sakramentář obsahuje mimo jiné také texty související s přípravou katechumenů na přijetí iniciačních svátostí. Právě postní doba, po té co katechumenát získal ve čtvrtém století ustálenou podobu, se stala vhodným časem k završení přípravy katechumenů. Současná obnovená praxe katechumenátu se v mnohém

inspirovala právě zkušenostmi z tohoto období (např. skrutinia, předávání vyznání víry a modlitby Páně).

Současné uspořádání lekcionáře pro mešní liturgii doby postní má také na zřeteli závěrečnou fázi přípravy katechumenů, neboť nejdůležitější perikopy pro křestní katechezi neomezují pouze na roční cyklus A, ale dává možnost jejich použití i v jiných letech. Jedná se o třetí až pátou neděli postní, při kterých se konají skrutinia, ve kterých se Kristus dává poznat jako pramen vody živé (rozhovor se samařskou ženou), jako světlo světa (uzdravení slepého od narození) a jako vzkříšení a život (vzkříšení Lazara).

Boží milosrdenství a výzva k obrácení

Dalším důležitým rysem postního lekcionáře je ukázání Božího milosrdenství spojené s výzvou k obrácení. Tento rozměr vystupuje do popředí o nedělích ročního cyklu C. Texty určené pro cyklus B naproti tomu kladou důraz na ohlašování budoucího Kristova oslavení skrze kříž a zmrtvýchvstání. Pro úplnost dodejme, že evangelia prvních dvou nedělí jsou vzata ze synoptiků a pojednávají o pokušení a proměnění Páně.

Podíváme-li se ještě krátce na starozákonní čtení prvních pěti postních nedělí, najdeme v nich důležité etapy, které lidstvo vykonalo na cestě ke Kristovým Velikonocům. Nejprve se setkáváme s Bohem, který uzavírá smlouvu s lidmi (pád prvních lidí, smlouva s Noem, vyznání víry vyvoleného lidu); druhá neděle je věnována Abrahámovi (povolání Abraháma, obětování Izáka, smlouva Boha s Abrahámem), třetí Mojžíšovi (vyvedení vody ze skály, přijetí Zákona, zjevení Božího jména), čtvrtá Božímu lidu žijícímu ve Svaté zemi (pomazání Davida na krále, babylonské vyhnanství a návrat z něho, Velikonoce na jerišských planinách), pátá prorokům (Ezechiel, Jeremiáš, Izaiáš).

Obrácení motivované blízkostí Božího království a vírou v evangelium je něčím zásadním pro život křesťana. Máme během roku několik příležitostí, kdy nás liturgie vybízí, abychom se celým srdcem obrátili k Bohu. Patří mezi ně především postní období a svátost smíření, která vnímá obrácení jako samozřejmou věc, když v Obrádech pokání poté, co se kněz rozloučil s kajícím, čteme: „Kající však pokračuje dál ve svém obrácení a vyjadřuje ho životem obnoveným podle Kristova evangelia a stále více naplňovaným Boží láskou, neboť »láska přikrývá všechny hříchy« (1 Petr 4,8)“ (Obrady pokání č. 20, s. 13). Vidíme, že obrácení a láska patří neodmyslitelně k sobě. Velmi krásně vyjadřuje tuto skutečnost také jedna modlitba, která v hispánské liturgii doprovází pozdravení pokoje a ve které se prosí, aby ti, kdo žijí v souladu, vytrvali, a ti kdo jsou nesvorní, aby se obrátili k lásce.

Postní doba je tedy pro penitenty obdobím přípravy na usmíření, pro katechumeny časem přípravy na slavení iniciačních svátostí křtu, biřmování a eucharistie a pro všechny křesťany časem k postu, almužně a modlitbě. Tak každý, kdo uvěřil v Boží lásku a dal se pokřtít nebo se k tomuto kroku chystá, může v postní době nově zakusit její proměňující moc a s větší radostí obnovit křestní vyznání při velikonoční vigilii.

Prameny:

Jako hlavní pramen byl použit čtvrtý díl francouzského manuálu liturgiky v italském překladu: DALMAIS, I. H. – JOUNEL, P. – MARTIMORT, A. G. (eds.) *La Chiesa in preghiera. Introduzione alla Liturgia 4: La liturgia e il tempo*. Brescia, 2002.

POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE FRANTIŠKA K POSTNÍ DOBĚ 2017

Slovo Boží je dar. Druhý člověk je dar

Drazí bratři a sestry,

postní doba je novým začátkem a cestou, která vede k bezpečnému cíli: k velikonočnímu zmrtvýchvstání a ke Kristovu vítězství nad smrtí. Toto období se vždy na nás obrací s naléhavou výzvou k obrácení; křesťan je povolán k tomu, aby se vrátil k Bohu „*celým srdcem*“ (Joel 2,12), neuspokojoval se průměrným životem, ale aby ve svém přátelství s Pánem rostl. Ježíš je věrným přítelem, který nás nikdy neopustí, a přestože hřešíme, trpělivě očekává, že se k němu vrátíme. Tímto očekáváním projevuje svou vůli k odpuštění (srov. *Homilie při mši sv.*, 8. ledna 2016).

Půst je příznivou dobou pro to, aby se zintenzivnil duchovní život prostřednictvím posvátných prostředků, které nám církev nabízí: půst, modlitba a almužna. V základě toho všeho spočívá Boží slovo, k jehož vytrvalejšímu poslechu a meditaci jsme v tomto období zváni. Zvláště bych se chtěl pozastavit u podobenství o boháči a Lazarovi (srov. Lk 16,19-21). Nechme se inspirovat touto tak významnou pasáží, jež nám poskytuje klíč k pochopení toho, co máme konat, abychom dosáhli pravého štěstí a

věčného života, a povzbuzuje nás k upřímné konverzi.

Druhý člověk je darem

Podobenství začíná tím, že představuje dvě hlavní osoby, avšak pouze chudás je popsán podrobněji: nachází se v zoufalé situaci a nemá sílu se z ní dostat; leží u boháčových dveří a jí drobtý, které spadnou z jeho stolu, po celém těle má rány a přicházejí psi, aby mu je lízali (srov. v. 20-21). Je to pochmurný obraz poníženého a pokořeného člověka.

Scéna vyzní ještě dramatičtěji, když vezmeme v úvahu, že chudás se jmenuje Lazar; jméno plné příslibů, jež doslova znamená „*Bůh pomáhá*“. Nejedná se tedy o anonymní osobu, ale má přesné rysy a představuje se jako jedinec, s nímž se pojí jeho osobní historie. Zatímco pro boháče je jakoby neviditelný, nám se stává blízký a získává svou tvář. A jako takový je darem a neocenitelným bohatstvím. Je to bytost, která je chtěná, milovaná a na niž Bůh pamatuje, i když ve své konkrétní situaci je jako lidský odpadek (srov. *Homilie při mši sv.*, 8. ledna 2016). Lazar nás učí, že *druhý člověk je darem*. Správný vztah s lidmi spočívá v tom, že s vděčností uznáváme jejich hodnotu. Ani chudás u boháčových dveří není obtížnou překážkou, ale představuje pro nás apel k obrácení a ke změně života. První výzvou, kterou nám toto podobenství předkládá, je otevřít dveře svého srdce druhému člověku, protože každý člověk je darem, ať už je to náš soused nebo neznámý chudák. Postní doba představuje příhodný čas pro to, abychom otevřeli dveře každému potřebnému a poznali v něm nebo v ní Kristovu tvář. Každý z nás potkává na své cestě někoho takového. Každý život, jenž nám jde naproti, je darem a zaslouží si přijetí, úctu a lásku. Boží slovo nám pomáhá otevřít oči, abychom přijímali život a milovali ho, především když je slabý. Abychom však mohli takto jednat, je potřebné vzít vážně i to, co nám evangelium odhaluje o onom boháčovi.

Hřích nás oslepuje

Podobenství je nesmlouvavé ve způsobu, jímž ukazuje rozporuplnou situaci, ve které se nachází boháč (srov. v. 19). Na rozdíl od Lazara je to osoba beze jména a je označen pouze jako „boháč“. Jeho hojnost se odráží v šatech, jaké si obléká, a v jejich v přehnaném přepychu. Šarlat byl totiž velice ceněný, více než stříbro nebo zlato, a proto byl vyhrazen božstvům (srov. Jer 10,9) a králům (srov. Sdc 8,26). Kment byl zvláštní lněné plátno, které dodávalo oděvu téměř posvátný charakter. Bohatství tohoto člověka je přehnané i proto, že je navyklý každodenně se předvádět: „Každý den pořádal skvělou hostinu“ (v. 19). V něm se dramaticky ukazuje porušenost způsobená hříchem, která se uskutečňuje ve třech následujících výrazech: v lásce k penězům, v marnosti a v pýše (srov. *Homilie při mši sv.*, 20 září 2013).

Apoštol Pavel říká, že „kořenem všeho zla je láska k penězům“ (1 Tim 6,10). Ta je hlavním motivem korupce a zdrojem závisti, hádek a podezírání. Peníze nás nakonec mohou ovládat a stát se tyranským idolem (srov. apoštol. exhortace *Evangelii gaudium*,55). Místo toho, aby se nám peníze staly nástrojem služby pro konání dobra a vytváření solidarity s druhými, mohou nás i celý svět zotročovat logikou sobectví, jež nenechává prostor lásce a je překážkou pro mír.

Podobenství nám také ukazuje, že boháčova nenasytnost ho vede k marnivosti. Jeho osobnost se realizuje v okázalosti a v tom, že předvádí druhým, co si může dovolit. Okázalost však zakrývá vnitřní prázdnotu. Jeho život je uvězněn ve vnějškovosti a v té nejpovrchnější a nejvíce pomíjející existenční dimenzi (srov. *tamtéž*,62).

Nejvyšším stupněm morálního úpadku je pýcha. Bohatý člověk se obléká, jako by byl králem, předstíraně se chová, jako by byl nějakým bohem, a zapomíná, že je obyčejným smrtelníkem. Pro člověka zkaženého láskou k bohatství neexistuje nic jiného než jeho „já“, a proto lidé kolem něj jsou mimo jeho zorný úhel. Připoutanost k penězům plodí určitý druh slepoty: boháč nevidí hladového chudáka, posetého ranami a vyčerpaného svým ponížením.

Když se díváme na tuto postavu, chápeme, proč evangelium tak ostře odsuzuje lásku k penězům: „Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Buď jednoho bude zanedbávat, a druhého milovat, anebo se bude prvního držet, a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu“ (Mt 6,24).

Slovo je darem

Evangelium o boháči a chudém Lazarovi nám pomáhá, abychom se dobře připravili na blížící se Velikonoce. Liturgie Popeleční středy nás vyzývá, abychom prožili podobnou zkušenost, jakou velice dramatickým způsobem prožívá i ten boháč. Když nám kněz označuje čelo popelem, opakuje slova: „Pamatuj, že jsi prach a v prach se navrátíš“. Boháč i chudák umírají a hlavní část podobenství se odehrává na onom světě. Obě postavy najednou objevují, že „nic jsme si přece na svět nepřinesli a nic si z něho také nemůžeme odnést“ (1 Tim 6,7).

I náš pohled se upírá k onomu světu, kde boháč vede dlouhý rozhovor s Abrahamem, jehož nazývá „otcem“ (Lk 16,24.27), a tak projevuje svou příslušnost k Božím lidu. Tento detail ukazuje jeho život v ještě větší rozporuplnosti, protože až dosud nebylo řečeno nic o jeho vztahu s Bohem. Ve skutečnosti neměl Bůh v jeho životě žádné místo a jediným bohem si byl on sám sobě.

Až uprostřed muk onoho světa poznává boháč Lazara a přál by si, aby trochou vody zmírnil jeho bolesti. Skutky, jaké požaduje od Lazara, jsou podobné těm, které měl sám boháč vykonat, ale nikdy je nevykonal. Abraham mu tedy objasňuje: „Ty ses měl dobře už zaživa, Lazar naproti tomu špatně. A nyní se tu on raduje a ty zakoušíš muka“ (v. 25). Na onom světě se znovu nastoluje určitá rovnost a bolesti života se vyvažují dobrem.

Podobenství přináší svým pokračováním poselství všem křesťanům. Boháč, jehož bratři ještě žijí, prosí Abrahama, aby k nim poslal Lazara s napomenutím; ale Abraham mu odpovídá: „Mají Mojžíše a Proroky, ať je uposlechnou“ (v. 29). A na boháčovu námitku reaguje: „Jestliže neposlouchají Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých“ (v. 31).

Tím vystupuje na povrch boháčův pravý problém: kořenem jeho zla je to, že *nenaslouchal Božímu slovu*; to ho dovedlo až tam, že už nemiloval Boha, a tedy pohrdal bližním. Boží slovo je živou silou, schopnou vyvolávat v srdcích lidí konverzi a znovu je nasměrovat na Boha. Zavírat své srdce před darem Boha, který hovoří, má za následek, že se srdce uzavírá daru, jímž je bratr.

Drazí bratři a sestry, postní doba je příhodným časem pro to, abychom se obnovili setkáním s živým Kristem ve slově, ve svátostech a v bližním. Kéž Pán – který během čtyřiceti dní na poušti překonal pokušitelovy nástrahy – nám ukáže cestu, po níž máme jít. Kéž nás vede Duch Svätý, abychom šli po cestě obrácení a znovu objevovali dar Božího slova, abychom byli očištěni od hříchu, který nás oslepuje, a sloužili Kristu přítomnému v potřebných bratřích. Povzbuzují všechny věřící, aby vyjádřili tuto duchovní obnovu i svou účastí na postních aktivitách, které v různých částech světa pořádá mnoho církevních organizací s cílem posilovat kulturu setkání v jediné lidské rodině. Modleme se jedni za druhé, abychom skrze svou účast na Kristově vítězství dokázali otevřít svoje dveře slabému a chudému. Pak budeme moci v plnosti prožívat velikonoční radost a svědčit o ní.

FRANTIŠEK

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle: 8:00 9:30 18:00 **sv. Václav**
(9:30 se zohledněním přítomnosti rodin s malými dětmi)
Po-So: 7:30 17:30 **sv. Václav**

Neděle: 11:15 **sv. Gabriel**
Středa: 14:45 **DD Klamovka**
Pátek: 15:00 **Palata**

KONTAKT S KNĚZEM

úterý: 8:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci)
Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb.

ÚŘEDNÍ HODINY

(farní kancelář nebo v sakristii kostela)
pondělí - pátek: 8:00 - 12:00

PŘÍLEŽITOST K PŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: - ráno 7:30 – 7:55 9:00 – 9:25
- večer 17:30 – 17:55
Všední dny: - večer 17:00 – 17:25
Jindy: - po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

1.3. středa	Popeleční středa
5.3. neděle	1. neděle postní, od 17 hod. Křížová cesta
12.3. neděle	2. neděle postní, od 17 hod. Křížová cesta
18.3. sobota	úklid kostela od 8:30 do 11:00
19.3. neděle	3. neděle postní, od 17 hod. Křížová cesta
25.3. sobota	Slavnost Zvěstování Páně, od 9 hod. na faře duchovní obnova pro mládež
26.3. neděle	4. neděle postní, od 17 hod. Křížová cesta
1.4. sobota	od 9 hod. na faře rekolekce s P. Františkem Sadílkem
2.4. neděle	5. neděle postní, od 17 hod. Křížová cesta
9.4. neděle	Květná neděle
13.4. čtvrtek	Zelený čtvrtek
14.4. pátek	Velký pátek
15.4. sobota	Bílá sobota
16.4. neděle	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

POPELEČNÍ STŘEDA

kteou vstoupíme 1. března do období čtyřicetidenní přípravy na velikonoční svátky, je dnem přísného postu. Přísný půst zahrnuje půst újmy v jídle (tj. najíst se během dne pouze jednou dosyta) a půst zdrženlivosti od masa. Půst újmy zavazuje katolické křesťany od 18 do 60 let, půst od masa od 14 let. Popelec bude udílen při ranní i večerní mši svaté v 7:30 a 17:30; rovněž v neděli na začátku každé mše svaté.

POZVÁNÍ NA KŘÍŽOVÉ CESTY

Pobožnost křížové cesty se bude v postní době tradičně konat každou postní neděli od 17 hodin v kostele sv. Václava.

ÚKLIDOVÁ BRIGÁDA V KOSTELE

V sobotu 18. března se po ranní mši sv. (cca od 8.15 hod.) uskuteční v kostele úklidová brigáda. Prosíme ochotné farníky o pomoc.

POZVÁNÍ NA POSTNÍ REKOLEKCI REKOLEKCI

V sobotu 1. dubna od 9 hod. je na faře plánována postní duchovní obnova pod vedením P. Františka Sadílka. Na programu budou jako obvykle dvě-tří přednášky, příležitost k osobnímu ztišení a k přijetí svátosti smíření, na závěr pak mše svatá v kostele (v poledne). Všichni farníci jsou srdečně zváni.

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
redakční rada: P. J. Gapský, P. M. Chleborád, M. Muchová, F. Nedbal
uzávěrka: 25. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz) náklad tohoto čísla: 450 ks **neprodejné**